
Team 12

Frédéric Blondeel	h
Martijn Debeuf	h
Toon Sauvillers	h
Dirk Vanbeveren	h
Bert Van den Bosch	h
Seppe Van Steenberghe	h

Inhoudsopgave

1 Detectie	2
1.1 Flood fill	2
1.2 Hoeken	2
2 Reconstructie	4
2.1 Hulpunten op diagonalen	4
2.2 Reconstrueren van een hoekpunt	5

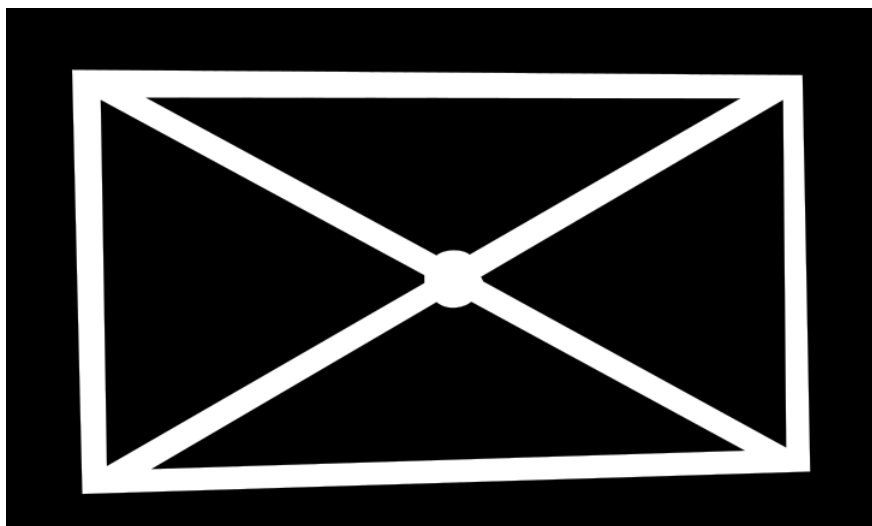
1 Detectie

1.1 Flood fill

Elke individuele slave screen laat een vooraf bepaalde afbeelding zien met gekende kleurwaarden. Om deze schermen te detecteren wordt de foto gefilterd op basis van gekende HSL ranges (TODO: verwijzing naar kleur van Seppe) en een standaard four-way flood fill algoritme [4 way afbeelding of te veel?] (*verwijzing wikipedia flood fill) om de associatie van de verbonden pixels te behouden. Na de executie van de flood fill is er voor elke gedetecteerd eiland een pixel masker met een unieke ID waar de verdere bewerkingen op uitgevoerd zullen worden. Het geïmplementeerde flood fill algoritme groeit volgens de vier pixel-buren en een stack-based iteratie process om recursie-overflow tegen te gaan bij grote afbeeldingen en eilanden. In een worst-case scenario zal dit algoritme een eiland detecteren over de volledige afbeelding. Aangezien elke pixel maximaal vier keer in de stack terecht kan komen, door zijn vier burenen, loopt deze flood fill volgens een tijdscomplexiteit van

$$O(4mn) = O(mn)$$

met m en n de dimensies van de afbeelding. De grootte van elk eiland zal in de praktijk over het algemeen een stuk kleiner zijn dan de volledige afbeelding (*verwijzing tijdscompl.).

Figuur 1: Kleurenmasker van een scherm

Niet enkel de associatie van de gemaskeerde pixels wordt op deze manier behouden, maar deze methode maakt ook dat de komende bewerkingen maar over een minimale bounding box uitgevoerd worden ten opzichten van de volledige pixel matrix. De afbeelding dat op elk slave-screen afgebeeld wordt voor detectie, is een combinatie van vorige iteraties van het project. Het combineren van een border met een kruis geeft het meeste informatie over de associatie van de kleur-gefilterde pixels bij overlap of afgedekte delen van het scherm en bovendien meer informatie over de oriëntatie van het scherm op de foto.

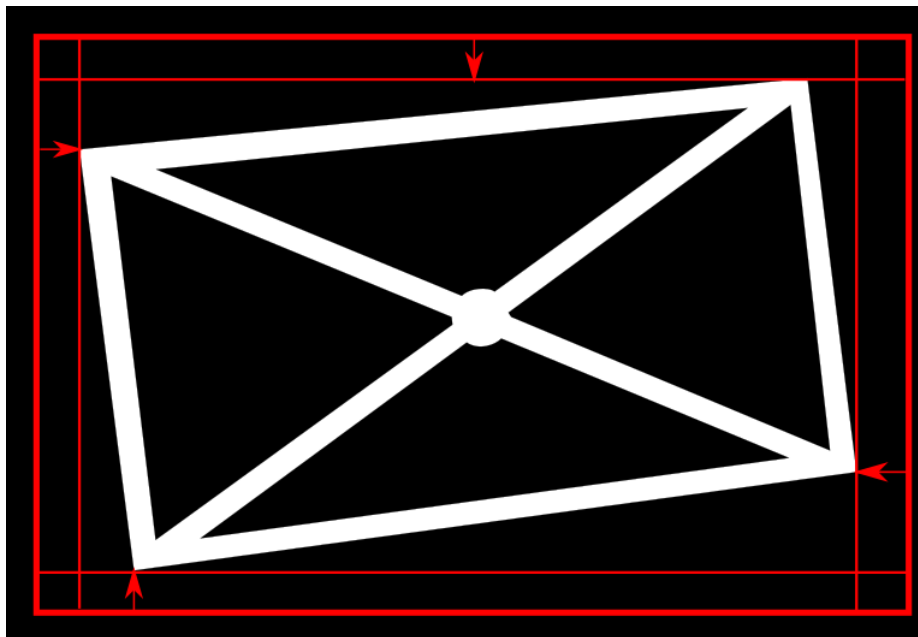
1.2 Hoeken

In de eerste stap wordt er bepaald of het scherm voornamelijk recht of gekanteld is ten opzichte van de foto. Hiervoor wordt langs de linker kant van het kader nagegaan hoe hoog de standaarddeviatie van witte pixels is. Bij een standaardafwijking onder de 15%

wordt een scherm als liggend of verticaal gezien op de foto.

Er werden vooraf algemene hoek-detectie algoritmes zoals shi-tomashi geïmplementeerd en getest, maar gaven een te complex resultaat op de binaire maskers om de juiste hoeken te filteren. Dit algoritme draagt ook een relatief grote overhead door de x- en y-sobel operaties die in een eerste stap toegepast moeten worden. Onze algoritmes zijn veel simplistischer, maar geven een perfect bruikbaar resultaat voor onze noden.

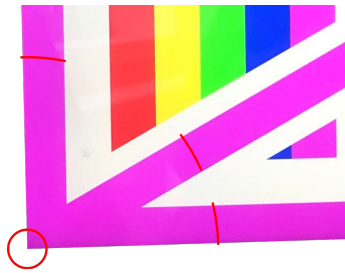
Als in eerste instantie het scherm als gedraaid beschouwd wordt, zal er vanuit elke rand van de bounding box van het eiland het de eerste mask-pixel als corner beschouwd worden. In het geval dat het scherm relatief horizontaal of verticaal recht staat, zal er loodrecht op de randen gezocht worden, maar volgens een diagonaal tot een mask-pixel [zie afbeeldingen].

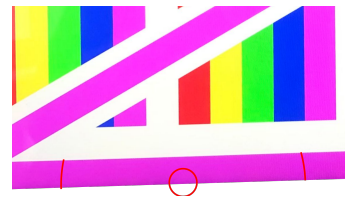
Figuur 2: Loodrechte search

Beide variaties van hoek-detectie zal altijd vier hoeken als resultaat opleveren. Dit zullen door overlap en foutjes in het maskeren niet altijd correcte hoeken zijn. Na het bepalen van de hoeken worden de hoeken nagekeken of deze resultaten wel degelijk kwalificeren als hoek. Deze kwalificatie is gebaseerd op de features die in de buurt van elke hoek gevonden moeten worden, namelijk twee lijnen die hoek van de border vormen en een diagonaal lijn naar het middelpunt van het scherm. Deze lijnen zijn bepaald door te filteren door de border- en diagonaal-kleur die gescheiden zijn door een witte rand. Als in een eerder gevonden hoek deze features niet in zijn omgeving te vinden zijn, wordt deze hoek verworpen. [corner filter afbeeldingen]

(linken/binden naar reconstruction) Als er geen vier correcte hoeken gevonden worden, zullen missende hoeken gereconstrueerd worden uit de wel gevonden hoeken en het middelpunt.

(a) Een correcte hoek

(b) Hoek zonder volledige features

2 Reconstructie

Na het filteren van de hoeken kan het dus voorkomen dat er geen vier meer overblijven. Volgende kunnen hiervoor de oorzaak zijn. Enerzijds is het mogelijk dat bepaalde delen van schermenelkaar overlappen in de opstelling, anderzijds kunnen één of meerdere hoeken niet of slecht detecteerbaar zijn door een obstakel. Er wordt opgelegd dat minstens twee aanliggende hoekpunten en het middelpunt zichtbaar zijn. Indien men zich aan deze vooropgestelde eis houdt kan met volgend algoritme het scherm steeds volledig gereconstrueerd worden. Na een opsomming van de stappen volgt een meer gedetailleerde uitleg.

De input die wordt meegegeven is een dictionary van de reeds gevonden hoekpunten. De sleutels zijn LU,RU,RD en LD m.a.w. posities van hoeken en als bijhorende waarden coördinaten voor deze die reeds gevonden zijn en een *null* als plaatshouder voor de nog te reconstrueren hoeken.

Eerst worden de vier punten bepaald die zich rond het middelpunt op de diagonalen bevinden. Deze worden ook in een dictionary opgeslaan met dezelfde structuur als de input. Daarna wordt hoek per hoek gekeken welke nog ontbreken. Indien reconstructie nodig is, wordt het overeenkomende punt van de diagonalen genomen. Samen met het middelpunt wordt hieruit een eerste reconstructielijn opgesteld. Daarna wordt vanuit een aanliggend hoekpunt het laatste hulppunt bepaald waardoor de tweede rechte wordt getrokken. De gezochte hoek is dan het snijpunt van de twee constructielijnen. Deze stappen herhalen voor andere ontbrekende hoeken resulteert in een dictionary met alle hoekenpunten van het scherm. Hieronder volgt een uitgebreidere uitleg van gebruikte methodes met veronderstellingen, voordelen en nadelen.

2.1 Hulppunten op diagonalen

Telkens wanneer reconstructie nodig is zullen de punten op diagonalen rond het middelpunt bepaald en geordend opgeslaan worden in een dictionary. Hiervoor worden alle pixels overlopen die op de cirkel met een bepaalde radius rond het middelpunt liggen overlopen. De straal van deze cirkel wordt gedefiniëerd als een vierde van de grootste afstand tussen de reeds gevonden hoeken en het middelpunt. Op deze manier wordt rekening gehouden met de grootte van het scherm. 25 procent van deze afstand nemen zorgt ervoor dat de pixels niet tot het middelpunt behoren en er zich tegelijkertijd niet te ver van bevinden. Het startpunt van waaruit de cirkel doorlopen wordt, is een pixel die niet tot een diagonaal behoort. Waarom dit belangrijk is zal later duidelijk worden. Bepalen of een punt deel uitmaakt van een diagonaal gebeurt aan de hand van een functie die controleert of er zich tussen de desbetreffende pixel en een tweede meegegeven punt (in dit geval het middelpunt) een wit deel pixels bevindt. Indien er tussen de twee meegegeven punten een stuk wit voorkomt, betekent dit dat de pixel afkomstig is van een deel barcode ???. Doordat de

kleuren van de boord en diagonalen ook in de barcode voorkomen, sluit deze functie dus eigenlijk uit dat stukjes barcode toegevoegd worden aan de lijst. Het interval waarmee de hoek van nul tot twee keer π loopt is één procent, hiermee worden net genoeg pixels overlopen. Naar later toe zou deze waarde ook relatief kunnen gezet worden naar de grootte van het scherm. Voor elke aaneenschakeling van pixels die geen wit kruisen op hun pad naar het middelpunt wordt een lijst aangemaakt tijdens het doorlopen van de cirkel. Uiteindelijk heeft men dan vier sublijsten van pixels in een lijst die elk een diagonaal voorstellen. Uit elke lijst wordt dan het middelste element genomen die het midden van dat cirkelsegment is. Hier komt al een eerste voordeel van het bepaalde startpunt naar voor. Indien dit niet gedaan zou worden kon het voorkomen dat een cirkel binnen een diagonaal startte. Dit zou resulteren in meer dan vier lijsten die aangemaakt worden wat het bepalen van de middens aanzienlijk complexer zou maken. Zoals eerder vermeld worden deze vier punten dan vanuit een lijst geordend in een dictionary geplaatst. Als referentie wordt gestart vanuit de HTML voor de schermdetectie. Daarin zijn de twee bovenste hoeken geel en de onderste roze. Door de manier waarop de punten bepaald werden (het doorlopen van een cirkel) zitten de gele en roze pixels alreeds bij elkaar. Dus moet enkel nog gecontroleerd worden of de twee gele punten de eerste twee elementen in de rij zijn. Is dit niet het geval wordt de lijst geroteerd totdat aan de voorwaarde is voldaan. Elk element wordt dan in die volgorde toegevoegd aan de dictionary waardoor de punten telkens dezelfde ordening zullen hebben.

2.2 Reconstrueren van een hoekpunt

Indien een hoekpunt moet gereconstrueerd worden m.a.w. de waarde van de desbetreffende sleutel in de dictionary van hoekpunten is *null*, wordt in de daarnet aangemaakte dictionary het bijhorende punt op de diagonaal geselecteerd. Als bijvoorbeeld de bijhorende waarde van LU *null* is, wordt in de dictionary van punten op de diagonalen ook de waarde van LU geselecteerd. Vanuit dit punt en het middelpunt kan de vergelijking voor een rechte opgesteld worden die de eerste constructielijn zal vormen. Een aanliggend hoekpunt met gekende coördinaat, hulphoek genaamd, zal door de voorwaarde van minstens twee aanliggende detecteerbare hoeken steeds gevonden worden. Vanuit deze worden weer de cirkelsegmenten van boorden en diagonaal bepaald, dit met de radius die berekend werd in 2.1. Met als grote verschil dat nu niet de middens moeten bepaald worden maar de twee uiterste punten. Dit zullen dan de pixels zijn die op de rand van het scherm liggen. Hiervoor wordt van elk cirkelsegment het eerste en laatste element opgeslaan. Dit is meteen ook het tweede pluspunt van het startpunt, het zorgt ervoor dat de eerste en laatste pixel van de lijsten altijd de buitenste punten van een boord of diagonaal zijn. Dit stelt het mogelijk de lijst waarover geïtereerd moet worden te reduceren tot 6 pixels (2 punten per segment, 2 boorden en 1 diagonaal). De twee pixels die het verst van elkaar gelegen zijn zoeken in deze lijst is veel efficiënter dan alle punten van de segmenten te moeten overlopen. Door de offset en andere opgestapelde afrondingen kan het mogelijk zijn dat kan het zijn dat op de rechte vanuit elke van deze punten naar de hulphoek pixels gekruist worden die niet dezelfde id hebben als dat punt van waaruit de rechte werd opgesteld. Indien dat het geval is wordt de dichtsbijzijnde pixel genomen op dat cirkelsegment waarvoor dit wel mogelijk is. Afhankelijk van de onderlinge ligging tussen het te reconstrueren hoekpunt en de hulphoek moet beslist worden welke van de twee berekende punten verder nodig zal zijn voor de reconstructie. Dit kan als volgt achterhaald worden. Ter referentie wordt eerst de rechte tussen hulp- en overstaande hoek van de te reconstrueren hoek bepaald. Dan wordt voor de twee te reduceren punten de rechte opgesteld met de hulphoek. Degene die de grootste hoek vormt samen met de referentie rechte, bevat het te behouden punt en

deze vormt dan ook de tweede constructielijn. De nieuwe hoek wordt dan bekomen door het snijpunt van de twee constructielijnen te bepalen **??**. Om de id van de nieuw bepaalde hoek te bepalen, kan gekeken worden naar de tegenovergestelde hoek die reeds gekend zal zijn. Is die roze dan is de nieuwe hoek heel en vice versa.

Referenties